

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 29 lipca 2019 r.

DIH-2.709.10.2019.BS

DECYZJA DIH-2 Nr 37/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 2, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 maja 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę „Euromasz” Spółka Jawna (...), od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 kwietnia 2019 r., (sygnatura D/PI.NR.8361.22.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 25 001 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 maja 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę „EUROMASZ” spółka jawna (...), (...), od decyzji z 26 kwietnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 25 001 zł za niewystawianie, a w konsekwencji nieprzekazywanie i

nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych wraz z aktami sprawy nr D/PI.NR.8361.22.2019.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – od 19 do 28 lutego 2019 r., - działając na podstawie upoważnienia nr D/PI.NR.8361.22.2019, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW , o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego pkt 6d ww. ustawy – w oddziale (...), należącego do przedsiębiorcy „Euromasz” spółka jawna (...) (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W trakcie kontroli stwierdzono, że 19 lutego 2019 r. w ofercie handlowej kontrolowanego w oddziale..., znajdowały się następujące paliwa stałe:

- węgiel kamienny ekogroszek II (...),
- węgiel kamienny groszek MS (...),
- węgiel kamienny orzech silesia (...),
- węgiel kamienny miał 0,50 (...),
- węgiel kamienny orzech I (...),
- węgiel kamienny orzech Marcel (...), - węgiel kamienny orzech II Wujek (...),
- węgiel kamienny orzech Rydułtowy (...).

Łączna wartość w/w paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 19 lutego 2019 r., wynosiła (...). Oświadczenia, które na powyższą okoliczność złożył pracownik kontrolowanego przedsiębiorcy oraz Pani (...) wspólnik kontrolowanej spółki, załączono do akt sprawy.

Węgiel składowany był według sortymentu, na placu, na oddzielnych przyzmach, które były oznaczone nazwą oraz ceną. W toku kontroli wykonano dokumentację zdjęciową, stanowiącą załącznik do protokołu kontroli nr D/PI.NR.8361.22.2019.

Na podstawie przedłożonych faktur sprzedaży węgla stwierdzono, że w okresie od 5 listopada 2018 r. do chwili rozpoczęcia kontroli, tj. 19 lutego 2019 r. przedsiębiorca dokonywał sprzedaży wszystkich paliw stałych będących w ofercie kontrolowanego. Do akt sprawy załączono kserokopie 51 faktur sprzedaży.

W trakcie kontroli, na podstawie oświadczenia Kontrolowanego (oświadczenie Pani ... z 22 lutego 2019 r.) ustalono, że przedsiębiorca nie wystawił świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. paliw stałych, a na życzenie klienta wydawał atesty jakości lub karty produktu

wystawione przez dostawcę węgla. Powyższe narusza obowiązek wynikający z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej "świadcstwem jakości". Jak wynika z treści art. 6c ust 2 ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 19 lutego 2019 r. nr D/PI.NR.8361.22.2019. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń, że od 5 listopada 2018 r. nie jest wystawiane przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectwo jakości, potwierdzające spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 35d pkt 1 ustawy uznał, iż zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej.

Pismem z 28 marca 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a) ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Dodatkowo Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do Strony o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzanych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli tj. 2018.

Strona pismem z 12 kwietnia 2019 r. poinformowała Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2018 roku.

Przedsiębiorca poinformował również, że według ksiąg rachunkowych, wielkość zapasów na placu węglowym, 19 lutego 2019 r. wynosiła (...) zł brutto. Ponadto przedsiębiorca wyjaśnił, iż na życzenie kupujących paliwo stałe przekazywał im atest lub kartę produktu potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 26 kwietnia 2019 r., wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 001 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a) ustawy, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia oraz wielkość jego obrotu z tej działalności w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wziął także pod uwagę fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Przedsiębiorca pismem z 13 maja 2019 r. wniósł odwołanie od decyzji z 26 kwietnia 2019 r. W ww. odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji, ewentualnie o umorzenie postępowania w całości.

Przedsiębiorca, zarzucił organowi nieprawidłowość ustalenia stanu faktycznego, w postaci:

- 1) nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy, poprzez przyjęcie, iż odwołujący wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiał świadectwa jakości, podczas gdy przedstawiciel odwołującego p. (...) wyjaśniła, że spółka przekazywała kupującym atest lub kartę produktu potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych przez produkt,
- 2) nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy, poprzez błędne ustalenie wartości paliw stałych znajdujących się na placu odwołującego i nie wzięcie pod uwagę w tym zakresie dokumentacji przedstawionej przez odwołującego, z której to jednoznacznie wynikała wielkość zapasów znajdujących się na placu węglowym odwołującego m.in. w dniu 19 lutego 2019 r.

Ponadto przedsiębiorca podniósł:

- 1) naruszenie przez organ przepisu art. 35a pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 660), poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że odwołujący nie wystawiał świadectwa jakości, podczas gdy przedstawiciel odwołującego p (...). wyjaśniła, że spółka przekazywała kupującym atest lub kartę produktu potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych przez produkt,

- 2) naruszenie przez organ przepisu art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 660) poprzez jego błędne zastosowanie i wymierzenie odwołującemu kary pieniężnej, podczas gdy nie zaszły przesłanki do nałożenia na odwołującego kary w takiej wysokości.

Przy piśmie z 22 maja 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D/PI.NR.8361.22.2019.

Pismem z 31 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 5 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę do przekazania oryginału odwołania podpisanego przez osobę uprawnioną w terminie 7 dni od doręczenia niniejszego pisma. W ww. piśmie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował również Stronę, iż nieusunięcie braków we wskazanym terminie spowoduje pozostawienie odwołania bez rozpoznania – stosownie do art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 25 czerwca 2019 r. Strona usunęła braki formalne przesyłając oryginał podpisanego odwołania.

Postanowieniem z 8 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania do 29 lipca 2019 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 19 lutego 2019 r. nr D/PI.NR.8361.22.2019. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wydawała klientom świadectw jakości, a na życzenie klientów wydawała atesty jakości lub karty produktu wystawione przez dostawcę węgla, co dodatkowo potwierdza oświadczenie Strony z 22 lutego 2019 r. W ww. oświadczeniu Strona informuje, iż od 5 listopada 2018 r. do 21 lutego 2019 r. nie wydawała klientom świadectw jakości paliw stałych – z powodu niedopatrzania. Na życzenie klientów sprzedawca wydawał atest jakości węgla lub karty producenta wydawane przez dostawcę.

Protokół kontroli został podpisany przez kontrolowanego i wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli oraz pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został mu przekazany. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Odnosząc się do zarzutu Strony nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz naruszenie art. 35a pkt 9 lit. a) ww. ustawy, poprzez przyjęcie, iż odwołujący wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiał świadectwa jakości, podczas gdy przedstawiciel odwołującego p. (...)

wyjaśniła, że spółka przekazywała kupującym atest lub kartę produktu potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych przez produkt, należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”. Jak wynika z treści art. 6c ust 2 ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Natomiast zgodnie z treścią art. 6c ust. 3 ustawy przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek przechowywać świadectwo jakości przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Ustawa została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Rozporządzenie Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych zostało również prawidłowo opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności na odpowiednim poziomie i od 5 listopada wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami ustawy i w/w rozporządzenia.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy, tj. przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę przy wprowadzaniu paliwa stałego do obrotu powinno zawierać między innymi oświadczenie, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach, winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Wydawane przez Stronę na życzenie klientów atestów jakości węgla lub karty producenta wydawane przez dostawcę nie spełniają obowiązków wynikających z art. 6c ustawy.

Zarzut nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy poprzez przyjęcie, iż odwołujący wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiał świadectwa jakości, podczas gdy przedstawiciel odwołującego przekazywał na życzenie kupujących atest lub kartę produktu potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych przez produkt, należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu Strony nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy, poprzez błędne ustalenie wartości paliw stałych znajdujących się na placu odwołującego i nie wzięcie pod uwagę w tym zakresie dokumentacji przedstawionej przez odwołującego, z której to jednoznacznie wynikała wielkość zapasów znajdujących się na placu węglowym odwołującego m.in. w dniu 19 lutego 2019 r., należy stwierdzić co następuje.

W ocenie Prezesa UOKiK, prawidłowo do określenia wysokości kary przyjęto wartość paliw stałych znajdujących się w ofercie kontrolowanego 19 lutego 2019 r. W pierwszym dniu kontroli pracownik Strony poinformował kontrolujących, o ilości i cenie paliw stałych wprowadzanych do obrotu. Powyższe dane pracownik przedsiębiorcy zaczerpnął z systemu komputerowego znajdującego się w biurze składu opału przedsiębiorcy. W dniu 22 lutego 2019 r. p (...). złożyła oświadczenie, w którym potwierdziła ilość paliw stałych wskazanych w oświadczeniu pracownika kontrolowanego, nie wnosząc żadnych zastrzeżeń. Należy zauważyć, iż przedsiębiorca miał prawo skorygować swoje wcześniejsze oświadczenia dotyczące ilości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego do ostatniego dnia kontroli tj. 28 lutego 2019 r., czego nie uczynił. Strona, dopiero pismem z 12 kwietnia 2019 r. poinformowała, iż według ksiąg rachunkowych wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w oddziale 19 lutego 2019 r. wynosiła (...). Powyższe pismo było odpowiedzią przedsiębiorcy na zawiadomienie organu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. Strona przedstawiła dowodów na błędne wyliczenia ilości paliwa stałego znajdującego się na składzie w dniu przeprowadzenia kontroli, nie dołączyła żadnych dokumentów, które potwierdzałyby skąd wynika różnica pomiędzy ilością paliwa stałego podanego w oświadczeniu z 28 lutego 2019 r., a ilością wskazaną w piśmie z 12 kwietnia 2019 r.

Należy również podkreślić, że na podstawie uzyskanych danych o ilości paliwa stałego, w protokole kontroli z 19 lutego 2019 r. wyliczone zostały wartości poszczególnych asortymentów, których suma wyniosła (...), a Strona nie wniosła zastrzeżeń do ustaleń kontroli zawartych w protokole kontroli.

Art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy stanowi, że wysokość kary wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi: od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną

w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa, o istotnej wadze. Fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia jej zatem z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, które stwierdzono w toku kontroli.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Ustalając wysokość kary, wzięto również pod uwagę informacje dot. wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj. w roku 2018). Należy podkreślić, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną tj. 25 001 zł określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje ustalone w toku kontroli oraz przekazane przez Kontrolowanego.

Zarzut nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy poprzez błędne ustalenie wartości paliw stałych znajdujących się na placu odwołującego i nie wzięcie pod uwagę w tym zakresie dokumentacji przedstawionej przez odwołującego, z której to jednoznacznie wynikała wielkość zapasów znajdujących się na placu węglowym odwołującego 19 lutego 2019 r., należy uznać za niezasadny.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f Kpa. Powyższy artykuł wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych konsumenci otrzymywali ale informacje zawarte w świadectwach jakości były zawarte w sposób niepełny, nieprecyzyjny etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw

stałych nie były wystawiane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 kwietnia 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 25 001 zł, z uwagi na niewystawianie, a w konsekwencji nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/